

http://www.lidovky.cz/branky-filmy-vteriny-05u-/ln_noviny.asp?c=A090808_000042_ln_noviny_sko&klic=232812&mes=090808_0

Branky, filmy, vteřiny

8. srpna 2009

FILMOVÝ DIÁŘ Převádět hodnocení filmů na číselnou škálu je dvojsečná věc. Čtenáři kouknou a mají jasno – ale pro recenzenta jde o ďáblův vynález. Vyjádřit totiž celkový dojem na prstech rukou někdy bývá nelidsky těžké, protože jeden musí „zprůměrovat“ příliš mnoho faktorů, jež lze jinak v textu „okecat“.

Tohle jsou navíc týdny mimořádně obtížných premiér. Jak na škále jedna až pět (nuly se v historii LN zatím nikdo neodvážil, i když je hypoteticky možná, tedy pokud si to budou myslet i grafici) „ohvězdičkovat“ takového Brůna? Nový počín komika Sachy Barona Cohena, kterého čeští diváci znají hlavně jako fiktivního kazašského reportéra Borata, může svým pojetím humoru pobuřovat, bavit i nudit, může svým podáním dokumentarismu inspirovat i vzbuzovat pochybnosti, může vyvolávat žaloby (což se mu zatím daří nejspolehlivěji) – ale to nic nemění na tom, že to není film, nýbrž šňůrka scének, chatrná jako tanga z tržnice, za což jdou automaticky hvězdy dolů.

Co potom taková „romantická komedie z golfového prostředí“ Veni, vidi, vici? Ano, film, který u novinářů vzbudil málokdy viděnou vlnu čiré nenávisti, je pohádka s šablonovitým dějem a papundeklovými postavami. Ale oč je jeho realita vylhanější a kýčovitější než například ta v kritiku vysoce hodnocených Tajnostech Alice Nellis? A proč by měla být pragmatická prsatá blondýna v podání modelky Jitky Kocurové méně sympatická nebo víc schematická než zaopatřená ženuška z Tajností, která si problémy vymýšlí a otravuje životy všem kolem sebe? A pak tu tenhle týden máme ještě Rickyho – rozporuplně přijatý film, jímž se Francois Ozon vrátil ke své minulosti enfant terrible francouzské kinematografie. Příští čtvrtek nás čekají Klíček, v němž se záslužná výpověď o hrůze komunistických kriminálů příliš netrefila do nominálně „hrůzného“ hororového žánru, a G. I. Joe, který působivými digitálními efekty srší stejně výkonně jako debilitou děje a dialogů. Jak tohle sakra narvat do škály od jedné do pěti?!

O autorovi| Vojtěch Rynda redaktor LN

Vojtěch Rynda